

νειαν τοῦ φύλλου, ἄλλως ἢ ἀσθένεια ἕτερον τοῦ Περονόσπορου τυγχάνει.

Ὁ χρωματισμὸς τῶν κηλίδων μετ' ὀλίγον καθίσταται ἐντονώτερος, στρεφόμενος πρὸς τὸν ὑπερυθρον, καὶ διερχόμενος διὰ τῶν διαμέσων παραλλαγῶν μεταβάλλεται πρὸς τὸν τῆς οὐραίας.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον παρουσιάζεται εἰς τὴν κάτω τοῦ φύλλου ἐπιφανείαν καὶ ἀκριβῶς ὁπισθεν τῶν κηλίδων μικρὰ γαλακτώδης ἐξάνθησις, ἥτις μακρόθεν μὲν ὡς μικρὰ τις κηλὶς φαίνεται, ἐκ τοῦ πλησίον ὅμως, καὶ καλλίτερον δι' ἐνὸς φακοῦ, καταδεύκνυται σχηματιζομένη ἐκ πλινθῶς λεπτοτάτων ἀωροθωμένων νημάτων εὐκόλως, διὰ τῆς Ἄκρας ὀξέος τινὸς ἐργαλείου, ἐκτοπιζομένων.

Ἐὰν ὡς ἐκ τῆς ξηρασίας τοῦ καιροῦ τὰ ριζίδια τοῦ παρασίτου δὲν ἐξάγωσι τὴν σακχαρόμορφον ταύτην ἄνθησιν, κρατοῦντα τὸ παράσιτον κεκρυμμένον ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν φύλλων καὶ ἐπομένως μὴ τούτου τὴν ὑπαρξίν ἐξωτερικῶς δευκνύοντα, τότε πρὸς ἐξακριβῶσιν τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τούτου εἰς τὸ ἄνω δευκθὲν μέσον καταφεύγομεν.

Ἐπὶ τῶν κλάδων.

Ἐνομιζέτο μέχρι τινὸς ὅτι τὸ παράσιτον τοῦτο δὲν προσβάλλει ἢ τὰ ἄκρα τῶν κλάδων ἔτι κλάδων, οὐχ ἥττον ὅμως κατόπιν πολλῶν πειραμάτων εἰδικῶς ἐπὶ τούτῳ λαβόντων χώραν ἀπεδείχθη ὅτι τοῦτο ἀναπτύσσεται καὶ ἐπὶ κλάδων προκεχωρηκίας ἡλικίας, ἐγγὺς τῇ ξυλοποιήσει εὐρισκομένων. Ἐπὶ τούτων ἐπίσης ἀναφαίνονται κηλίδες μετὰ τῆς συνήθους ἐξανθήσεως, ἢ ἐλαφραὶ μέλαιναὶ ἐξογκώσεις διαφόρου μήκου.

Ἡ προσβολὴ τῶν μερῶν τούτων, περιοριζομένη ἐνίοτε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, μικροῦ λόγου ζημίαν προσξενεῖ, εἰσχωροῦσα ὅμως βαθύτερον τὸν ἀντικεινὸν σπουδαιότερων ζημιῶν πρόξενος γίνεται ὡς ἐκ τῆς καταστροφῆς τῶν ἀγωγῶν σωλήνων.

Ἐπὶ τῶν σταφυλῶν.

Ἐπὶ τῶν σταφυλῶν τὸ παράσιτον λαμβάνει διαφόρους μορφάς· ὅτε μὲν ὄρατὸν καθιστάμενον διὰ τῶν γνωστῶν ἡδὴ ἡμῖν ἀνθήσεων, ὅτε δὲ κρύφα ἐν τῇ σαρκὶ τῆς ραγὸς λειτουργοῦν ἀναπτύσσεται ἄνευ ἐξωτερικῶν τινῶν σημείων.

Ἐκ τούτων λοιπὸν ἢ μὲν πρώτη παρατηρεῖται ἐπὶ τῶν ἀνθῶν καὶ τῶν καρπῶν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἔτι ἡλικία εὐρισκομένων, ὅτε καὶ χαρακτηρίζεται διὰ κηλίδων καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ποδίσκων, ἐξ ὧν ἐκμυζῶντα τοὺς χυμοὺς τὴν πτῶσιν προετοιμάζουσιν, ἥτις ὡς ἐπόμενον συνεπάγεται καὶ τὴν τῶν ραγῶν.

Πλὴν τῶν μερῶν τούτων τὸ παράσιτον ἀναπτύσσεται καὶ ἐπὶ τῶν βλαστῶν, ὧν ἐπίσης τὴν πτῶσιν προκαλεῖ.

Τὸ παράσιτον προσβάλλει ἔτι τὰς ράγας καὶ κατὰ τὸ θέρος ἐγγὺς τῇ ὠριμάνσει εὐρισκομένης, ὅτε αὐτὰ ἀποβάλλουσι τὸ πρᾶσινοκίτρινον αὐτῶν χρῶμα καθίστανται μελανωπαί, ἐξ ἄλλου καὶ αὐτὴ ἢ ράξ μελανομένη σήπεται⁴, ξυνελόντι εἰσὶν δύ-

ναι νὰ ἐπέλθῃ οὐ μικρὰ τῇ συγκομιδῇ ἀπώλεια καὶ πλὴν τούτου ὁ ἐκ τῶν λοιπῶν σταφυλῶν οἶνος ἔσται λίαν ὀξύς, στερούμενος οἰνοπνεύματος τε καὶ χρώματος.

Οἱ χαρακτῆρες οὗτοι τῆς προσβεβλημένης ραγὸς ποικίλλουσι κατὰ τὴν ἐποχὴν· τούτου ἕνεκα ἢ ἀναγκῶρις αὐτῶν οὐ ραδία διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ τυγχάνει· ἐπόμενον λοιπὸν ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει δεόν νὰ καταφεύγωμεν εἰς ἕτερα μέσα, καθὼς π. χ. εἰς τὴν μικροσκοπικὴν τοῦ παρασίτου μελέτην, μυκηλίου, σπόριον κ. λ., ἢν καὶ κατωτέρω ποιούμεθα ἔχοντες ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν ἀρωγὴν τοῦ φίλου καὶ συναδέλφου ἡμῶν Κ. Δ. Πετροπούλου, τοῦ ἄρτι τὰς σπουδὰς αὐτοῦ συμπληρώσαντος καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τούτῳ ἐργαζομένου.

Περὶ τὸν νομίζομεν ν' ἀριθμῶμεν τὰ θύματα τοῦ παρασίτου τούτου ἀπὸ τῆς ἐμφανίδεώς του ἐν τῇ Γαλλίᾳ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀκούμενοι μόνον νὰ εἰπωμεν ὅτι ταῦτα ἀνέρχονται εἰς ἀρκετὰς χιλιάδας μυριομέτρων· ἐφ' ᾧ λοιπὸν ἐφιστάντες τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβάλλομεν αὐτοῖς θερμῶς τὴν διὰ τῶν κατωτέρω περιγραφησομένων μέσων καταπολέμησιν κατόπιν ἐντελοῦς διαγνώσεως ἐκ τε τῶν περιγραφέντων καὶ περιγραφησομένων διαγνωστικῶν χαρακτῆρων.

N. Π. ΑΡΑΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

(Ἐκολουθεῖ)

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος.

Ἐπέτειος ἑορτή.

Τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ ἐτελέσθη ἡ ΔΒ' ἐπέτειος ἑορτὴ τοῦ πατρὸς τῶν συλλόγων καὶ ἀδελφοτήτων, ἐπευλογοῦντος αὐτὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμένου τοῦ πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ Η', παρακαθημένου αὐτῷ ἔχοντος τοὺς σεβ. ἀρχιερεῖς Ἐφέσου Κωνσταντῖνον, Κυζικίου Νικόδημον, Νικομηδείας Φιλόθεον καὶ Ἰωαννίνων Γρηγόριον. Πρὸς τούτοις παρῆσαν καὶ ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἰεροσόλυμων Πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτης Γερμανὸς καὶ ὁ τοῦ Σιναίου ὄρους ὀσιολ. Κορνήλιος. Διεκρίνοντο δ' ἐπίσης κατὰ τὴν τελετὴν ἡ Α. Ἐξ. ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς Β. Ἐλλ. πρῶτος πρῶτος κ. Εὐγ. Ζαλοκώστας, ὁ γενικὸς πρόξενος κ. Λογοθέτης, ὁ πρόξενος ὑποδιευθυντῆς κ. Παυλίδης, ὁ πάρεδρος δικαστῆς κ. Διγενῆς, ἡ Α. Ἐξ. ὁ ἀρχίατρος Σ. Σ. Μαυρογένης πασῶς, ὁ ἐπόπτης τῶν μὴ μουσουλμανικῶν σχολῶν Ἀβδουλλὰχ Χασιπ-βέης, ἡ διευθύντρια τοῦ ἐθνικοῦ Ζαπείου παρθεναγωγείου δεσποινὶς Εὐθαλία Ἀδάμ, πλείστοι τῶν ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμασι διαπρεπόντων καὶ κόσμου ἐν γενεῖ πολὺς πληρῶν τὴν μεγάλῃν τοῦ Συλλόγου αἰθοῖσαν.

4) Τὸ τοιοῦτον μελανοπῶν τῶν ραγῶν χρῶμα δὲν πρέπει νὰ συγγέται μετὰ τοῦ ὑπὸ τῆς θερμότητος προξενουμένου (Μετεορο-

λογικὰ αἷτια) καὶ ἥτις ἐπίσης καθιστᾷ μὲν μελανοπῶν τὴν ράγα ἀλλὰ μόνον τὴν πρὸς τὸν ἥλιον ἐστραμμένον μέρος προσβάλλει.